

Інфармацыйная культурна-грамадская газета Гарадоччыны

ГАСЦІНЕЦ

№ 17 (296) КАСТРЫЧНІК 2020 ГОДА

БЕЛАРУСКІ АФАРЫЗМ

Скупая зямля маёй Беларусі не раджала рабоў і не мела рабоў

Уладзімер Караткевіч

МЕРКАВАННЕ

ПРАЗ КЛУБЫ ВЫБАРШЧЫКАЎ БУДАВАЦЬ БЕЛАРУСЬ ПА НОРМАХ ПРАВА

Сёння Беларусь перажывае прававы дэфолт, калі яе "прававая" сістэма дзейнічае не па нормах права, напісаных у Канстытуцыі, законах, а па паняццях, якія ў галаве яе нелігітымнага кіраўніка.

З вясны 2020 года з часу абвяшчэння прэзідэнскіх выбараў у нашай краіне нарастала прававое бязмежжа. Па самаупраўству спецслужбаў, міліцыі затрымлівалі спачатку палітыкаў Міколу Статкевіча, Паўла Севярынца. Потым чарга дайшла да блогераў, пачынаючы з Сяргея Ціханоўскага з "Краіны для жыцця" і да Шэрага Ката з Воршы. Далей сфабрыкавалі справу супраць кандыдата ў прэзідэнты Віктара Бабарыкі і яго сына Эдуарда, а спачатку затрымалі кіраўніцтва "Белгазпромбанка". Пад час агітацыйнай кампаніі дайшлі да таго, што напрыканцы яе перасталі даваць народнай любіміцы Святлане пляцоўку не толькі ў Мінску, але і ў іншых гарадах.

Толькі Беларусь ужо зрабіла свой выбар на карысць праўды, супраць бязмежнай хлусні пануючага рэжыму. І калі краіна прагаласавала за Святлану Ціханоўскую, то большасць праўладных участковых камісій напісалі нерэальныя лічбы за свайго "бацьку". Так у Гарадку на Гагарынскім участку, дзе лічылі галасы, Святлана атрымала 420 галасоў і выйграла ў асноўны дзень, то на суседнім Зарэчанскім участку, дзе былі педагогі, ёй напісалі толькі … 40.

Падобнае было па ўсёй Беларусі. Гэта выклікала масавы пратэст грамадзян, якія выйшлі на вуліцы сваіх гарадоў дзеля мірнага пратэсту супраць непрыхаванай хлусні.

У Беларусі распачалася грамадзянская вайна. З 9 па 11 жніўня пратэстуючых грамадзян білі, затрымлівалі, пыталі, а ў краіне быў адключан інтэрнэт. І зараз ужо трэцці месяц ідуць пратэсты ў сталіцы і розных гарадах. Па закліку Святланы Ціханоўскай з 26 кастрычніка ў краіне пачаўся страйк, да якога найперш далучыліся працаўнікі з адукацыяй: медыкі, выкладчыкі мінскіх універаў, студэнты. Гэта тыя грамадзяне, якія больш інфармаваны і ведаюць, дзе праўда, а дзе хлусня.

Увесь цывілізаваны свет у захапленні ад мірнага супраціву ў Беларусі, ад краіны якая упрыгожана ў хрысціянскія бел-чырвона-белыя сцягі. Прэстыжную прэмію Эўразвязу імя Андрэя Сахарава прысуджана беларускай апазіцыі на чале з Каардынацыйнай радай. Эўразвяз заяўляе аб эканамічнай падтрымцы нашай краіны, калі ў ёй будзе законная ўлада абраная народам.

Каб ў нас быў пераадолены прававы дэфолт Лукашэнка мусіць сысці з пасады кіраўніка, якую займае самаўпраўна, а ў краітне павінна адбыцца свабодныя, адкрытыя выбары з новым ЦВК і новымі камісіямі ад грамадства, а не ад ўлады. Гэта прызналі еўрапейскія краіны, гэтага патрабуе беларускі народ на шматтысячных мітынгах ужо трэцці месяц.

Перад Беларуссю стаіць вельмі актуальнгая праблема – вяртання да нормаў прававой дзяржавы, як гэта дэкларуе Канстытуцыя. Закон у краіне з'яўляецца правамоцным і справядлівым, калі яго прымае легітымны заканадаўчы орган – парламент. З 1996 года ў краіне не адбываліся правамоцныя выбары і не было правамоцных рэферэндумаў. Гэта сцвярджаюць кампетэнтныя правазнаўцы і гэта кажуць розныя еўрапейскія інстытуцыі.

Для пераадолення прававога дэфолта мы разам у сталіцы і гарадах, райцэнтрах Беларусі мусім праявіць сваю грамадскую актыўнасць. Грамадзянам Беларусі дзеля нармальнай будучыні дзяцей, пабудовы прававой дзяржавы варта ў межах выбарчых участкаў стварыць клубы выбаршчыкаў. Такія клубы выбаршчыкаў і іх аб'яднанні ёсць у Расіі, Украіне і іншых краінах. Калісьці яны былі і на Беларусі, але ў нулявыя гады іх арганізацыю зачынілі. Зараз актыўныя грамадзяне мусяць ведаць адзін аднога ў межах выбарчага участка і камунікаваць дзеля выпрацоўкі планаў, якія накіраваны на паляпшэнне жыцця.

Шлях пройдзе той, хто будзе крочыць.

Леанід Гаравы

ЗНАЧНА БОЛЬШ НАВІНАЎ ПРА ГАРАДОК НА HARADOK.INFO

COVID-19

СІТУАЦЦЫЯ З КАРАНАВІРУСАМ ПАГАРШАЕЦЦА

Сітуацыя з COVID-19 зараз у Гарадоцкім раёне пагаршаецца больш хуткімі тэмпамі, чым вясной.

Аналіз інфармацыі Гарадоцкага штаба па прадухіленні завозу і распаўсюджвання выпадкаў інфекцыі, выкліканай каранавірусам паказвае, што восеннюю рост станоўчых тэстаў на COVID-19 у два разы большы, чым вясной. Пры гэтым ачуняла пакуль толькі трэць ад захварэўшых.

Гарадоцкі штаб пачаў зноў даваць інфармацыю на сайце Гарадоцкага райвыканкаму з сярэдзіны верасня.(*https://gorodok.vitebsk-region.gov.by*) Гэта адбылася пасля амаль двухмесячнага перапынку з 28 ліпеня па 17 верасня. Гэтыя лічбы былі аптымістычнымі, бо з 282 станоўчых тэстаў у 2020 годзе ачуняла 273 чалавека. Але з 23 верасня тэмпы выяўлення COVID-19 на Гарадоччыне сталі рэзка узрастаць. У гэты дзень па інфармацыі штаба было ў раёне 294 станоўчых тэста і 281 чалавек ачуняў.

А праз няпоўны месяц 21 кастрычніка ў раёне зафіксавана 502 станоўчых тэста і толькі 353 чалавека ачуняла. Такім чынам колькасць станоўчых тэстаў вырасла на 208 чалавек, а ачуняла за гэты час — 72 пацыента. Рост станоўчых тэстаў амаль у тры разы большы, чым ачуняла носьбітаў COVID-19.

Варта нагадаць, што па стану на 19 чэрвеня з пачатку эпідэміі ў раёне, якая стартавала напрыканцы сакавіка было 203 станоўчых тэста, а зараз за восеньскі месячны час ужо 208.

Гарадоцкая райбальніца не адменяла карантынных мер — знаходжанне пацыентаў у масцы і пальчатках. І гэтыя меры зараз датычацца і ўсіх грамадскіх месцаў, як і сацыяльнае дыстанцыяванне пры наведванні крамаў, публічных месцаў.

Выконвайце меры бяспекі і ў вас будзе менш шанцаў трапіць у абдымкі каранавіруса.

Л. Антонаў

ФІНАНСЫ

ДАЎГІ ЎСЁ ЯШЧЭ ВІСЯЦЬ

Фінансавае становішча Гарадоцкага раёна і Віцебскай вобласці за першую палову 2020 года палепшылася, але даўгі вісяць.

Па даных Нацыянальнага статыстычнага камітэта фінансавае становішча Гарадоцкага раёна за студзень-ліпень гэтага году палепшылася: больш стала прыбытку, менш стратных арганізацый і менш розных пратэрмінаваных запазычанасцяў.

Нацстаткамітэт паведам-ляе, што чысты прыбытак раёна за сем месяцаў вырас з 302 тысяч рублёў мінулага году да 11 035 тыс. руб. І гэта вельмі істотны прырост. Напрыклад у суседнім Шумілінскім раёне ён з мінуса мінулагодняга падняўся да 4 039 тыс. руб. Праўда пры гэтым рэнтабельнасць прадаж усё роўна засталася ў мінусе, хоць і скарацілася з –5,5% да –0,4%. Падобная тэндэныя назіралася і ў суседзяў: скарачэнне мінусавой рэнтабнельнасці з –2,0% да –1,4%.

Таксама ў нашым раёне скарацілася колькасць стратных арганізацый з даследаваных з 23,4% да 15,1%. У Шумілінскім таксама скарацілася стратнасць з 25,0% да 12,5% — у два разы. Па Віцебскай вобласць працэнт стратных арганізацый сярод даследаваных вырас з 13,3 % да 14,5%. Толькі пры гэтым у вобласці сума чыстых стратаў у сярэднім на адну стратную арганізацыю вырас з 557,8тыс. руб. да 1 155,7 тыс. руб. — больш чым у два разы.

Пазітыўныя тэндэнцыі назіраюцца і з пратэрмінаванымі запазычанасцямі. Так дэбіторская — даўгі нашым вытворцам — зменшылася з 5 418 тыс. руб. да 4 004 тыс. руб. А крэдыторская пратэрмінавая запазычанасць зменшылася з 18 135 тыс. руб. да 13 113 тыс. руб. — больш чым на чвэрць. Але сярод гэтых даўгоў павялічыліся даўгі камунальных службаў за паліўна-энергетычныя рэсурсы: з 663 тыс. руб. да 1 532 тыс. руб.. Падобная дынаміка маецца і на Шумілінішчыне. Толькі на ёй запазычанасці значна большыя: дэбіторская засталася ў памеры 5 704 тыс. руб., а крэдыторская аж у 28 109 тыс. руб — больш чым у два разы. Гэтыя паказчыкі Шумілінскага раёна мусіць самыя горшыя ў Віцебскай вобласці.

Сама ж вобласць за сем месяцаў гэтага года павялічыла прыбытак з 468 509 тыс. руб. мінулага года да 875 614тыс. руб. 2020 года, а рэнтабельнасць з 3,8% да 7,5% — амаль у два разы. Таксама на Віцебшчыне скарацілася праэрмінаваная запазычанасць, як дэбіторская, так і крэдытоская — адпаведна на 35% і 24%. Яшчэ больш скараціліся запазычанасці за паліўна-энергетычныя рэсурсы — у 2,05 раза, і па крэдытах і пазыках — у 2,07 раза.

Магчыма сказаць, што фінансаван становішча вобласці палепшылася, але не дастаткова, каб адпачываць. Бо цяжар даўгоў, запазычанасцяў па ранейшаму гірай цягнецца за раёнамі і ўсёй вобласцю.

Паводле даных Нацстат-камітэта: https://www.belstat.gov.by

Л. Антонаў

Аб'ява

Аператыўная інфармацыя аб падзеях Гарадоччыны, рэгіёна і больш, чым у газеце, зараз па-беларуску і па-расейску з'яўляецца на новым Інтэрнэт рэсурсе: http://haradok.info

****

Наша газета "Гасцінец" пачала размешчацца на партале http://haradok.info ў раздзеле "Газета "Гасцінец", дзе ствараецца архіў за мінулыя гады.

****

Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Гасцінец» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – і вы яго атрымаеце. Калі ўжо не жадаеце атрымліваць выданне, то патэлефануйце у рэдакцыю.

ТЭХАГЛЯД

РАБОТАЕТ ДИАГНОСТИЧЕСКАЯ СТАНЦИЯ

В Городке для прохождения техосмотра работает диагностическая станция № 86. Ссылки на нужные ресурсы.

С октября месяца по ул. Толкачева 5 в Городке работает диагностическая станция № 86, которую обслуживают специалисты РУСП"Белтехосмотра" из Витебска.

Эта диагностическая станция № 86 работает в Городке два раза в году. Сейчас она планирует работать почти два месяца до 28 ноября. Выходные дни воскресенье и понедельник, а обед с 12 до 13 часов. Пройти техосмотр, чтобы не иметь неприятностей на дорогах обязанность каждого водителя.

Водители Городокского района достаточно активно проходят техосмотр. С начала работы в октябре ДС № 86 на станции побывало 386 автомобилей из них соответствуют нормам 236, соответствует с замечаниями — 120, а не прошли тех осмотр 30.

Для водителей при въезде в ангар имеются плакат с перечнем требований для прохождения техосмотра, а в самом помещении есть прейскурант тарифов за прохождение техосмотра, а также информация про дорожный налог через ЕРИП.

Водителям надо знать, что с этого года внесены изменения в порядок выдачи и использования разрешения на допуск транспортного средства к участию в дорожном движении.

В соответствии с подпунктом 12.1.3 пункта 12 ПДД в редакции Указа разрешение на допуск транспортного средства к участию в дорожном движении введено в перечень документов, которые водитель механического транспортного средства обязан иметь при себе и передавать для проверки сотрудникам ГАИ.

С 02.01.2020 из перечня документов, представляемых физическим лицом для получения разрешения на допуск транспортного средства к участию в дорожном движении исключены:

- разрешение органа связи на право использования радиочастотного спектра при эксплуатации радиоэлектронных средств — при их наличии на транспортном средстве;
- медицинская справка о состоянии здоровья.

Необходимо учитывать, что предписанные требования Указа касаются непосредственно физических лиц.

Также Белтехосмотр напоминает, что при злоупотреблениях в ходе проведения процедуры государственного технического осмотра уголовной ответственности подлежат как работник, осуществляющий контрольно-диагностические работы или выдающий разрешение на допуск транспортного средства к участию в дорожном движении, так и владелец транспортного средства, а именно: берущий взятку, дающий взятку, а также осуществляющий посредничество во взяточничестве.

Напоминаем — часто причиной непрохождения гостехосмотра с первого раза становятся не только техническое состояние автомобиля, но и банальная невнимательность и забывчивость автовладельцев. На что обратить внимание перед поездкой на диагностическую станцию за заветной наклейкой на лобовое стекло, читайте в статье: https://vykup-avto24.by/prohozhdenie-tehosmotra/

Успешного техосмотра с первого раза!

Л.Антонов

ЗВАРОТ

УЛАДЗІМІР НЯКЛЯЕЎ — СІЛАВІКАМ

На сваёй старонцы ў фэйсбуку экс-кандыдат у прэзідэнты, паэт і пісьменнік Уладзімір Някляеў размясціў адкрыты ліст камандзіру ГУБАЗіК палкоўніку Мікалаю Карпянкову.

"Гэты ліст я мог бы напісаць усім кіраўнікам сілавых структур і іх падраздзяленняў (Церцелю, Казакевічу, Балабе ды іншым), якія запалохваюць удзельнікаў мірных пратэстаў выкарыстаннем стралковай зброі. Але паколькі ў нас з вамі дзесяцігадовай даўніны “адносіны”, пішу асабіста вам.

Мяне ўразіла ваша выказванне пра гуманнае выкарыстанне зброі. Я паэт, не надта разбіраюся ў вайсковай тэрміналогіі, таму спытаў знаёмага вайскоўца (таксама, між іншым, палкоўніка), што б гэта магло значыць? Ён адказаў, што з яго нага гледзішча толькі адно: забіць чалавека першым стрэлам. Каб пасля яго не дабіваць, каб ён не мучаўся.

19 снежня 2010 года вы, як камандзір міліцэйскага спецназу “Алмаз”, атрымалі загад “нейтралізаваць” кандыдата ў прэзідэнты Рэспублікі Беларусь Уладзіміра Някляева, не даць магчымасці яму і ягоным паплечнікам выйсці на Плошчу. Пасля вашага нападу, вынікам якога стала чэрапна-мазгавая траўма, я апынуўся ў палаце рэанімацыі шпіталю хуткай дапамогі. Вы не забілі мяне “першым стрэлам”, я не апынуўся адразу ў моргу толькі таму, што перад самым выхадам на вуліцу Калектарную, дзе адбыўся напад, жонка надзела мне на галаву скураную, тоўстую з падкладам шапку.

Я падаваў на вас у суд за спробу забойства, але суд прызнаў гэтую спробу апраўданай. Нават аказалася, што вы не білі нас, а баранілі.

Я не чакаў ад суда нічога іншага. Проста мне хацелася пачуць у судзе адказ на пытанне: чаму неўзабаве пасля нападу Лукашэнка зняў вас з пасады камандзіра спецназу “Алмаз”? І чаму не прысвоіў, як чакалася, званне генерала?

У 2010 годзе, калі над мірнымі людзьмі, якія пратэставалі супраць фальсіфікацый на прэзідэнцкіх “выбарах”, была ўчынена крывавая расправа на Плошчы Незалежнасці, рэжым, якому вы служыце, апраўдваў гэты тым, што нібыта сярод пратэстоўцаў былі бандыты, тэрарысты — да таго ж узброеныя. І тады ж правакацыя, прыдуманая спецслужбамі, была выдадзеная за спробу штурму Дома ўраду. Ніводнага тэрарыста і ніякай зброі пасля не знайшлося, але белы снег на Плошчы стаў чырвоным.

Вось і сёння зноў чуваць: правакацыі, бандыты, тэрарысты. І яшчэ чуваць: “Мы будзем страляць!” Вы спрабуеце спыніць мірныя пратэсты, пагражаючы крывёй, не разумеючы, што спыніць нічога ўжо нельга. Рэвалюцыя адбылася ў свядомасці – і гэта незваротна. Прыйшоў новы час з новымі людзьмі – і стары час мусіць саступіць яму месца. Непазбежна. Пытанне толькі ў тым: як ён сыйдзе? Колькі народу яшчэ пакалечыць, колькі чалавечых лёсаў паламае, колькі жыццяў забярэ з сабой?

Вы толькі падумайце, пра што вы кажаце! Пра новыя Курапаты! Пра расстрэл народа! Яго расстрэльвалі энкавэдысты, расстрэльвалі фашысты, а цяпер — вы?!.

Калі я іду ў калонах людзей, адухоўленых, узвышаных ідэяй свабоды, марай пра новую Беларусь, я бачу, што людзей гэтых ніхто і нічым ужо не можа застрашыць. Я адчуваю іх гатоўнасць ахвяраваць сабой дзеля новай, свабоднай Беларусі – і такую ж гатоўнасць поплеч з імі адчуваю ў сабе. Таму як выходзіў, гэтак і буду я выходзіць на мірныя пратэсты супраць падману народа на сёлетніх прэзідэнцкіх “выбарах”, супраць здзеку над народам, нягледзячы на тое, што вы можаце мяне “нейтралізаваць” — і нарэшце стаць генералам.

“Новы час”

ПРАТЭСТЫ

СУДЗЯЦЬ ІНВАЛІДАЎ ЗА ПРАТЭСТ

У Віцебску за ўдзел у мірных шэсцях асудзілі 56-гадовую вазочніцу.

На жанчыну склалі два пратаколы — за ўдзел у несанкцыянаваных вулічных шэсцях 4 і 11 кастрычніка. У іх гаворыцца, што яна трымала транспарант і выкрыквала лозунгі.

На судзе Крыштопенка заявіла, што ўдзельнічала ў шэсцях, але віны не прызнала. "Я маю права на свабоду выказвання свайго меркавання, гэта права мне дае Канстытуцыя. Я прыйшла на марш, каб мяне пачулі. Выбары былі незаконныя, і я супраць гвалту ў дачыненні да людзей, можна нават сказаць, генацыду. Да таго часу, пакуль будуць у нашай краіне біць людзей, я буду выходзіць на мірныя дэманстрацыі, чаго б мне гэта ні каштавала", — перадае БелаПАН яе словы.

Жанчына заявіла, што сама прасіла, каб яе везлі ў вазку на чале калоны: "Па-першае, няўзручна ісці за кімсьці — "падразаюцца" ногі. А па-другое, я папрасілася наперад, каб абараніць сабой хоць пару хлопцаў на маршы, каб на іх не нападалі з дубінкамі. Хочацца верыць, што, убачыўшы чалавека ў вазку, міліцыя не будзе так страшна нападаць і выкарыстоўваць газ".

Суддзя Міхаіл Зубеня прызнаў Крыштопенка вінаватай і аштрафаваў.

У каментары БелаПАН жанчына заявіла, што выходзіць на акцыі пратэсту ёй было не страшна. "Мне зрабілі чатыры аперацыі, таму я ўжо мала чаго баюся ў сваім жыцці. А вось тое, што адбываецца ў нашай краіне, — сапраўды страшна, таму я і выйшла на мірны пратэст. Калі не могуць выйсці дужыя мужыкі — значыць, выходзяць жанчыны. Калі не выходзяць дэсантнікі, значыць пайду я — інвалід", — кажа яна.

“Еўрарадыё”

"КРЭАТЫЎ"

ОТВЛЕЧЬ ЛЮДЕЙ ОТ АКЦИЙ

Борьба идеологий ведется в том числе творческими, нестандартными методами. Чей креатив ярче — у того преимущество. Прокурор Городокского района Евгений Авицин предложил местной вертикали свои варианты, как отвлечь массы от участия в акциях. Ведь энергию этих масс можно использовать куда эффективней, если послать их, например, в поля. Идеи изложены в письме, направленном председателю Городокского райисполкома.

Документ датирован 22 октября, но появился в сети недавно. В нем прокурор рекомендует властям чем-то занять досуг граждан и особо обращает внимание на субботу и воскресенье. Идея проста и красива: сельхозработы.

«...в целях отвлечения граждан от участия в массовых акциях в выходные дни организовать их приглашение сельскохозяйственными организациями на уборку урожая, сортировку сельхозпродукции и иные виды работ», — так формулирует прокурор.

Из бонусов — бесплатная доставка и возможность купить часть продукции по выгодной цене. Или получение ее вообще бесплатно. (Об оплате такого труда не сказано.)

Идея отправлять гражданских в поля — не нова. Помним, например, эпическую историю, как в Горецком районе на овощи отправляли писарей с ножами, бухгалтеров и даже идеологов (не ездили только милиция, прокуратура и МЧС).

Не менее красивым получился случай на Гомельщине, когда всех, кто способен держать в руках грабли, отправили поднимать лен.

И так далее.

Но ранее эта активность носила в основном утилитарный характер: аграрии просто не справлялись с объемами. Теперь же у нее появилась более высокая цель.

Конечно, сельхозработы — не единственное, что предложил прокурор. Отвлечь можно и культурными мероприятиями «с использованием имеющейся инфраструктуры». Можно предостеречь возможной ответственностью — для этого исполкому необхо-димо распространить соответствующие листовки…

В то же время нам пока неизвестно о том, чтобы жителей Городка действительно отправляли на сельхозработы в выходные.

people.onliner.by

Аб’ява

Аператыўная інфармацыя аб падзеях Гарадоччыны, рэгіёна і больш, чым у газеце, зараз па-беларуску і па-расейску з’яўляецца на новым Інтэрнэт рэсурсе: http://haradok.info

****

Наша газета “Гасцінец” пачала размешчацца на партале http://haradok.info ў раздзеле “Газета “Гасцінец”, дзе ствараецца архіў за мінулыя гады.

****

Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Гасцінец» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – і вы яго атрымаеце. Калі ўжо не жадаеце атрымліваць выданне, то патэлефануйце у рэдакцыю.

РАСІЯ

МАСКВА РАЗУМЕЕ, ШТО ТРЭБА МЯНЯЦЬ ЛУКАШЭНКУ

Галоўны рэдактар «Рэха Масквы», Аляксей Венедыктаў, які гаспадар чалавекам інфармаваным і набліжаным да Крамля, выказаўся аб сустрэчы Аляксандра Лукашэнкі з палітвязнямі, а таксама паразважаў аб няпростым становішчы, у якім апынуўся кіраўнік Беларусі.

— Так, гэта быў будынак КДБ, палітвязняў прывезлі з розных СІЗА, — распавёў Венедыктаў у праграме «Будзем назіраць». — Ім не паведамлялі, куды іх вязуць. На нейкую сустрэчу. Ім не паведамлялі прозвішча Лукашэнкі, і для іх прыход туды Аляксандра Лукашэнкі было нечаканасцю. Уласна, у тым ліку на гэта быў, вядома, разлік.

Я яшчэ раз паўтару для тых, хто прапусціў, я лічыў і лічу, што Лукашэнка заціснуты паміж трымасілямі. Якія даяго ставяцца негатыўна. Гэта пратэст, гэта Масква і гэта Брусэль. ЕС. І паколькі ён бачыць у гэтым практычна адзіны фронт, нават выдатна разумеючы, што ёсць ўнутраныя супярэчнасці паміж Брусэлем і Масквой, паміж Масквой і пратэстам. Паміж пратэстам і Бруселем. Тым не менш ён разумее, што яму трэба адбівацца па крузе. Таму яго, на мой погляд, задача была выскачыць. Ведаеце, як змылак заціскаецца — мыла так уверх вылятае. Таму ён распачаў такі я б сказаў неардынарны крок.

Учора журналіст Сяргей Пархоменка казаў, што апошняе, што ён памятаў — сустрэча ў турме Мандэлы, які адседзеў 25 гадоў, і Пітэра Бота, кіраўніка. Яны там пілі гарбату і абмяркоўвалі, што будзе потым з Паўднёвай Афрыкай. Але я думаю, што задача Лукашэнка — раскалоць пратэст у першую чаргу. Аслабіць націск пратэсту. Таму што пратэст — гэта шырокая кааліцыя. Нават калі яна нефармальная. Там ёсць людзі, якія выходзяць з рознымі поглядамі, рознымі задачамі. Ён гэта добра разумее.

І ён спрабуе лідэраў пратэсту як бы супрацьпаставіць адных іншым. І плюс да гэтага Масква, якая разумее, што трэба мяняць Лукашэнку. Маскве трэба мяняць Лукашэнку на кагосьці больш цяпер зручнага і цывілізаванага, скажам так. Значыць трэба туды штосьці кінуць, а таксама паказаць Еўропе, што мы тут вам не капусту лапцем сёрбаем. Людзей выпусцілі двух, перавялі на хатні арышт. І яшчэ выпусцім і гэтак далей...

Гэта значыць на самай справе... Ва ўсякім разе, людзі, якія пераказваюць гэтую сустрэчу мне з розных штабоў, з розных сіл — яны кажуць, што Лукашэнка быў упэўнены ў сабе. Спакойны. Прыязны. Шмат жартаваў. Ён вырашаў задачу. Сваю. Не іх. Вырашыў ён яе? Не, не вырашыў. Таму што калі пайшлі каментары на наступны дзень, што гэта яго слабасць — ён завагаўся пад вуліцай. Яго прымусілі гэта зрабіць. І ён гэта кампенсаваў жорсткасцю на вуліцы, параўнальнай з жорсткасцю 9-11 жніўня. Ён вярнуўся да таго ўзроўню жорсткасці. Збіццём у першую чаргу, пагрозамі страляць баявымі патронамі. «Гуманістычна», як казаў яго намеснік міністра унутраных спраў.

Гэта значыць, Лукашэнка як бы кідаецца паміж во сваім вобразам рашучага, суровага, у сваім праве кіраўніка дзяржавы — і чалавекам, які разумее, што ён заціснуты. Ён жа разумее, ён жа ня дурны. Таму будзем, напэўна, на працягу нейкага часу бачыць яшчэ некаторыя яго руху і спробы з аднаго боку, паўтараю, дамовіцца з часткай кіраўнікоў пратэсту.

«Новы Час»

ЭЎРАЗВЯЗ

МЫ АКАЖАМ «ЗНАЧНУЮ ЭКАНАМІЧНУЮ ПАДТРЫМКУ»

ЕС працягвае падтрымліваць беларусаў у іх імкненні да новых, сумленных выбарах і дэмакратыі. Пра гэта 16 кастрычніка на слуханнях у Еўрапарламенце заявіў кіраўнік дэпартамента Усходняга суседства ў Еўракамісіі Лоўрэнс Мэрэд.

Мэрэд сказаў: «Важна паказаць народу Беларусі, якія магчымасці існуюць у тым, што тычыцца супрацоўніцтва з ЕС пры пераходзе да дэмакратычнай Беларусі. І мы падтрымліваем такі пераход », паведамляе БелаПАН, перадае naviny.by.

Таксама Мэрэд удакладніў, што ў выпадку перамогі беларускага народу — і пераходу да дэмакратыі — у Беларусі «будзе магчымая значная эканамічная падтрымка» краіны, у тым ліку новае пагадненне, якое прадугледжвае доступ да фінансавання Міжнароднага валютнага фонду і фінансавай дапамогі з боку ЕС. «Мы ўсе гатовы прапанаваць такую падтрымку <...> Наш абсалютны прыярытэт — падтрымліваць дэмакратызацыю Беларусі».

Мэрэд запэўніў, што цяпер у ЕС абмяркоўваецца, як зрабіць так, каб ужо існуючая дапамога была накіравана на падтрымку грамадзянскай супольнасці, моладзі, незалежных СМІ, а не дзяржаўных структур.

«Мы аказваем дапамогу ахвярам рэпрэсій. Сёння раніцай мы пачулі зусім жахлівыя гісторыі катаванняў і гвалту ў Беларусі. Мы аказваем медыцынскую, псіхалагічную, юрыдычную дапамогу пацярпелым ад гвалту. Мы вельмі ўключаны ў дыялог, каб зразумець, як лепш арганізоўваць такую дапамогу, улічваючы складаныя абставіны ў краіне <...> Я думаю, што мы ніколі не бачылі больш яркага прыкладу таго, як важна мець магчымасць чуць незалежныя галасы і бачыць фота і відэа таго, што адбываецца, таго гвалту, якое закранула тысячы людзей», - сказаў на заканчэнне Мэрэд .

kyky.org

ФІЯСКА

ПРИ СИДОРСКОМ ТАКОГО НЕ БЫЛО

То, что мы видим сегодня, невозможно было представить еще десять лет назад.

Можно сколь угодно смеяться над героем короткометражки «Гуд бай, Бацька!», ушедшим в запой (от прилива патриотизма) после участия во Всебелорусском народном собрании. Но и в 2001-м, и в 2006-м, и в 2010-м вряд ли была возможна ситуация, которую мы наблюдаем сейчас.

Только представьте: афиши, красно-зеленые полотнища по всему городу, анонсы на ТВ — и тут в решающий момент Александр Лукашенко и Сергей Сидорский, перебивая друг друга, начинают путанно объяснять, почему делегатам собрания не нужно ехать на арендованных автобусах в столицу.

Роман Головченко может и дальше рассказывать о лавинах из желающих пройти маршем по Минску в поддержку действующей власти. Но факт остается фактом: в 2006-м власти не напрягаясь собрали бы и 5000 тысяч делегатов вместо двух с половиной. Просто потому, что не было недостатка в желающих.

Есть еще один характерный момент. За четверть века участников провластных акций приучили к абсолютной несамостоятельности. Попробуйте вспомнить хотя бы один действительно стихийный многотысячный митинг в поддержку Лукашенко, на который бы заблаговременно не отбирали людей и не свозили их к централизованно к месту сбора.

Не исключено, что сейчас для властей звенит важный и тревожный звонок: многие больше не хотят быть массовкой, даже если им пообещать деньги и беляши с водкой без наценки. Возможно, эта часть белорусов так и не выйдет в поддержку перемен, о чем нам говорят записи из госучреждений, но и на митинги «за стабильность» многие из них уже не ходоки.

Кирилл Иванов
"Салідарнасць"

ПОГЛЯД

АД МАРШАЎ ПРАТЭСТУ ДА СТРАЙКАЎ, АД СТРАЙКАЎ — ДА РЭАЛЬНЫХ ПЕРАМЕН

Напярэдадні ўсебеларускага страйку пачуў ад адной замежнай карэспандэнткі: «Людзі мусяць бачыць нейкі вынік сваіх высілкаў, яны ня могуць хадзіць на маршы проста так бясконца». Ня толькі яна, многія (асабліва за мяжой) сумняваюцца ў плёне таго, што бачаць у відэасюжэтах зь Беларусі. Маўляў, ходзяць і ходзяць — а сэнс? А сэнс і плён — навідавоку.

Плён маршаў пратэсту — гэта, безумоўна, маштабны страйк, які адбываецца ў Беларусі 26 кастрычніка 2020 году. Прынамсі ў XXI ст. нічога падобнага ў краіне не было. Хтосьці скажа, што для агульнанацыянальнага маштабу ўдзельнікаў мала. Але можна сьмела запярэчыць, што ва ўмовах прававога дэфолту і фактычнага тэрору з боку дзяржавы акцыі 26 кастрычніка — посьпех грамадзянскай супольнасьці.

Важны момант: упершыню ад пачатку пратэстаў за страйк 26 кастрычніка ёсьць адказная асоба (прынамсі, маральна) — Сьвятлана Ціханоўская. Якая перад тым падкрэсьлівала, што яна ня лідэр, а сымбаль пратэстаў. І праўда, на маршах пратэсту ў асноўным гучыць толькі адно імя — Лукашэнкі, і толькі ў адным кантэксьце: «Сыходзь!»

Я ўпэўнены, што без папярэдніх адзінаццаці маршаў у людзей не было б такой рашучасьці страйкаваць. Бо маршы паказваюць і рашучасьць, і салідарнасьць, і маштаб пратэстаў.

А крыху раней мы пабачылі, што ўпершыню за чвэрць стагодзьдзя лаяльныя да Лукашэнкі «бюджэтнікі» ў шэрагу рэгіёнаў адмаўляліся ехаць на праўладны мітынг. Усё таму, што людзі бачаць рашучасьць, і ўсё ад маршаў.

Маршы фактычна вымываюць падмурак піраміды ўлады, якую Лукашэнка разам з зацікаўленымі чыноўнікамі і бізнэсоўцамі выбудоўваў так доўга.

Цяпер відавочна, што людзей, якія хочуць пратэставаць, але не пратэстуюць, спыняе выключна боязь перад рэпрэсіўнай машынай альбо страх страціць даход. У кожным разе ключавое слова тут — «страх».

Выходзіць у асноўным «крэатыўная кляса», якая яшчэ нядаўна жыла ў сваёй паралельнай ад лукашэнкавай рэальнасьці, а залежныя ад дзяржавы (гэта значыць пэрсанальна ад Лукашэнкі) былі больш-менш задаволеныя

(працяг на стар. 4)

ПОГЛЯД

(пачатак на стар. №3)

сваімі даходамі.

Сёньня маршамі крэатыўная кляса дэманструе сабе і ўсім астатнім грамадзянам, што «кароль» практычна голы. Лукашэнка ня можа ўжо трэці месяц узяць сытуацыю пад кантроль. Разбураецца міт пра ўсёмагутнага волата-чараўніка Лукашэнку, які і дождж можа даць у засуху, і прыдуманых ім саміх ворагаў перамагчы.

26 кастрычніка 2020 году да прахадных некаторых прадпрыемстваў прыгналі аўтазакі, а дзе-нідзе амапаўцы затрымалі рабочых. Беспрэцэдэнтна для часоў кіраваньня Лукашэнкі. Раней падчас страйкаў рэпрэсавалі толькі актывістаў. Цяпер ёсьць сьведчаньні пра пабітых у аўтазаках горадзенскіх рабочых «Азоту». Гэта своеасаблівы момант ісьціны, калі разбурыўся галоўны міт пра Лукашэнку як «абаронцу простага народу».

І гэта ўсё — ад маршаў.

Маршы дэманструюць «простаму народу», што Лукашэнка не такі ўжо і ўсёмагутны. Тое самае бачаць і чыноўнікі, у тым ліку «сілавікі».

У Беларусі працягваецца пазыцыйная вайна. Своеасаблівая раўнавага магчымасьцяў. «Сілавікі» ня могуць задушыць пратэсты, пратэстоўцам не хапае вагі, каб цалкам пазбавіць гвалт сэнсу.

Слова «вайна» я не лічу перабольшаньнем. Адно што ў Беларусі яна не халодная, не гарачая, а «цёплая». Страляюць гумовымі кулямі, якія не забіваюць, але калечаць. Зрэшты, часам і забіваюць.

Такое адчуваньне, што Лукашэнка наўмысна падаграе сытуацыю, бо рэпрэсіі толькі больш злуюць людзей. А значыць, будуць наступныя маршы.

Глябальна працяг пратэстаў азначае, што Лукашэнку ніхто ў сьвеце ня дасьць крэдыту, сюды ня пойдуць інвэстыцыі. «Навошта такі кіраўнік?», — падумаюць на розных узроўнях піраміды ўлады. Ідэя неабходнасьці новага кіраўніка краіны пашырыцца ў галовах. Лягічна падумаць пра асобу, якую лічаць пераможцай на выбарах.

Тое, што Сьвятлана Ціханоўская ўзяла на сябе маральную адказнасьць, заклікаўшы да агульнанацыянальнага страйку, сьведчыць, што яна фактычна пачала сваю другую выбарчую кампанію. Гэтым разам не як намесьніца мужа Сяргея Ціханоўскага, якога Лукашэнка кінуў за краты, а як самастойны палітык.

Магчыма, неўзабаве мы пабачым новыя лёзунгі пратэсту, якія набудзе ня толькі мэту «супраць»: «Лукашэнка, сыходзь!», але і лёзунг «за»: «Сьвятлана, прыходзь!»

Севярын Квяткоўскі

ДЕЖАВЮ

КАРДИОЛОГ АЛЕКСАНДР МРОЧЕК — ПРО СТРАНУ

Известный белорусский кардиолог, заслуженный деятель науки, академик Национальной академии наук Беларуси, доктор медицинских наук, профессор, бывший директор РНПЦ «Кардиология» Александр Мрочек изложил мнение, которое назвал «Дежавю». Приводим его полностью.

— Что происходит? Наверное, один из часто задаваемых вопросов в последнее время. Такое впечатление, что мы уже встречались с происходящим в своей жизни.

Изучая во время учебы в мединституте историю партии коммунистов, всевозможные марксизмы и материализмы, мы научились клеймить позором американский маккартизм, запреты на профессии, охоту за ведьмами, слезоточивый газ, дубинки, наручники и другие атрибуты «ненашего» общества, столкнулись с тем, что это все вдруг постучалось в двери наших домов.

Есть разные профессии в обществе — «выбирай на вкус». Есть такая профессия — Родину защищать! А есть — Родину насиловать, избивать, калечить, причиняя ей боль и невыносимые страдания, используя спецсредства, которые Родина ей и вручила. Даже боевое оружие дала, которое обещают использовать «гуманно»! Гуманно — это как: покалечить, чтобы остался жив, или наповал, чтобы не мучился?

Но есть профессия, которую когда-то выбрал и я — врач.

Для ее представителей кровь, травма, боль и страдания — руководство к действию, руководство к немедленному оказанию помощи, облегчению состояния. Врач, как говорят, на это «заточен». У врача эта реакция уже, если хотите, на генетическом уровне, воспитанная во врачебных династиях, на примере литературных героев, настоящих образах. Клятва Гиппократа для врача не пустые слова, а сочетание внутренней гуманистической культуры и действий. Не зарплата (размер которой вы хорошо знаете), а совершение данной врачу гуманитарной миссии в обществе — спасение от боли и страдания всех его представителей.

Сегодняшняя острая реакция медиков, направленная против насилия, понятна и объяснима. Препятствовать этой реакции любыми методами — это препятствовать развитию профессии, это фактически уничтожить ее.

Естественно, и в нашей среде не без урода. Самое дно профессионального извращения — доктор Менгеле из Освенцима — классика садистских наклонностей. Для таких «врачей» крики и стоны — небесная музыка, от которой он получает колоссальное удовольствие. Недаром такие экземпляры находят себе место в среде фашизма, бандитизма, морального уродства.

Не хочется верить, но есть кое-что из доморощенного.

Председатель Постоянной комиссии Совета Республики Национального собрания Республики Беларусь по образованию, науке, культуре и социальному развитию, врач акушер-гинеколог Виктор Лискович заявляет о бойне 9–10 августа и говорит: «...следовало действовать более жестко». Читай: больнее, сильнее, кровавее. Это продукт отечественного производства со знаком «защитник народа».

Ненароком предложит усмирять кричащих грудничков, новорожденных граждан Беларуси каким-либо удушающим приемом или шлепком дубинки. Это врач, которого или разморило в теплом парламенте или генетика не та?!

За протестный выход будущих медиков на улицы уволили ректоров медвузов. Мотив — недостаток патриотизма у студентов. Собственно, о каком патриотизме идет речь? Любви к Родине или к тем, кто ею правит?

Врач делает свое дело — лечит людей и все!

Конечно, через какое-то время, возможно, применив определенные усилия в идеологической работе, можно получить продукт, не замечающий чужих страданий. Может, даже кафедры новые появятся, где будут изучать не лечение травм, кровоподтеков и переломов, а напротив, способов их создания, да чтобы побольнее и покровавее!

Выйдут такие продукты из учебных заведений, как это было когда-то в дружественном нам Китае, с красно-зелеными цитатниками и значками вождя на униформе и будут громить все подряд и не будет места личному мнению, не то что общественному протесту.

Только лечить кто будет?

Дежавю.

К сожалению, история никого ничему не учит!

news.tut.by

МІГРАЦЫЯ

СКОЛЬКО БЕЛОРУСОВ УЕХАЛО ИЗ СТРАНЫ С НАЧАЛА ОСЕНИ

Несмотря на закрытые из-за коронавируса границы, с начала осени в Польшу выехало около 10 тысяч белорусов, в Украину — 3 тысячи, в Литву и Латвию — не более 500. Такие цифры озвучил начальник Департамента по гражданству и миграции МВД Алексей Бегун, сообщает Sputnik. Если сравнить эти данные с данными Белстата о международной миграции, то получается, что за два неполных месяца года за границу уехало в несколько раз больше человек, чем за весь прошлый год.

«Ситуация не критичная и не наносит серьезного ущерба национальной безопасности»

— Мы мониторим эту ситуацию, отслеживаем передвижение наших граждан через внешний контур, учитываем, что ряд государств предоставили для наших граждан режим определенных преференций, — рассказал Алексей Бегун.

По словам главы департамента, эта ситуация «не критичная и не наносит серьезного ущерба национальной безопасности».

— Страна не чувствует значительной утраты трудовых национальных ресурсов, — констатировал Алексей Бегун.

По его мнению, этот выезд не спровоцирован политическими событиями в стране.

— Может, определенные лица, которые ставили своей целью уже достаточно давно переехать на ПМЖ в другие страны, использовали эту ситуацию для того, чтобы обратиться в компетентные органы Литвы или Польши с ходатайством о предоставлении статуса беженца. И они тем самым очень часто создавали так называемую информационную картинку, чтобы подтвердить, что являются жертвами за свои политические взгляды на территории Республики Беларусь.

Также Алексей Бегун отметил, что миграционные тенденции будут видны по итогам квартала или даже шести месяцев, потому что во многих странах действуют карантинные ограничения, из-за которых может быть сложно вернуться обратно.

Сколько белорусов раньше уезжало в эти страны

На сайте Департамента по гражданству и миграции МВД есть данные по выезжающим за первые 9 месяцев года. По этим данным, в Польшу выехали 779 человек, в Литву — 1122 человека, в Латвию и Украину выехавших нет. Эти цифры заметно отличаются от данных за два месяца, озвученных главой Департамента по гражданству и миграции. Но дело в том, что в статистику МВД попадают только трудовые мигранты, которые выехали за границу «при содействии юридических лиц и индивидуальных предпринимателей, имеющих специальное разрешение (лицензию) на осуществление деятельности, связанной с трудоустройством за пределами Республики Беларусь». Соответственно, те, кто нашел работу самостоятельно или выехал за границу по любой другой причине, в этой статистике не учитываются.

По данным Белстата о количестве выбывших из Беларуси за 2019 год, в Польшу выбыли 1751 человек, в Украину — 1890 человек, в Литву — 435 человек, в Латвию — 131 человек. Получается, за два месяца 2020-го в Польшу выехало в пять раз больше человек, чем за весь 2019-й, в Украину — почти в два раза больше, в Литву и Латвию в общей сумме — примерно столько же, сколько за весь прошлый год.

https://finance.tut.by

Заснавальнік і рэдактар: Гаравы Леанід Антонавіч

Адрас рэдакцыі: 211573, г. Гарадок, вул. Гагарына, д.30Б, кв.16. E-mail: leo592202@gmail.com Тэл. 8-02139-5-08-52, маб. + 375(29)6723842 (V), Газета выдаецца з сакавіка 1998 г.

Падпісана да друку 30.10.2020 у 19.50
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на абсталяванні аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.